

(se ovenfor under »Strafferetsplejens Offentlighed« Nr. 1 og 2), og Udvalget foreslog tillige at udsætte Lovens Ikrafttræden et Aar, til 1. Juli 1937. I øvrigt delte Udvalget sig i et Flertal, der bestod af Socialdemokrater, Konservative og Radikale, og et Mindretal, bestaaende af Venstres Medlemmer. *Flertallet* tiltraadte i det store og hele Lovforslagets bærende Principper (se dog om *Flertallets* Ændringsforslag angaaende Voteringsmaaden i Højesteret ovfr. under »Voteringen i Højesteret« og angaaende Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen og Nævnetingsformandens Adgang til at være til Stede ved Nævningernes Raadslagning under »Nævningeinstitutionen« Nr. 2 og 3). Derimod stillede *Venstre-Mindretallet* gennemgribende Ændringsforslag, særlig om — af økonomiske Grunde — at undlade Indførelse af Doms mænd, om at bevare den hemmelige Votering i Højesteret og at opretholde de hidtidige Regler, hvorefter Nævningerne ikke skulde deltage i Strafudmaalingen. Sammen med *Pürschel* (K. F.) foreslog *Mindretallet* desuden at slette den i Retsplejelovens § 687 givne Særregel om, at *Barnemords- og Fosterfordrivelsessager* altid er Nævningesager.

Udvalgets Medlem *C. J. F. Sven* stillede et enkelt Ændringsforslag, gaaende ud paa, at *Højesteret* saavel i borgerlige Sager som i Straffesager skulde *afsi* Dom, inden Domsforhandling i en ny Sag paabegyndtes, medmindre ganske særlige Grunde gjorde sig gældende i modsat Retning.

Ud over de Drøftelser, som fornævnte Ændringsforslag gav Anledning til, forhandlede man i Udvalget om en *Udvidelse af den Mødeberettigelse for Højesteret*, som ved Loven af 23. Juli 1932 blev tillagt Landsrets- og Overretssagførere med 8 Aars Beskikkelse, til at gælde alle Sager (ikke blot »egne Sager«) og om at indføre en *tvungen Fællesbetegnelse for alle Sagførere*, nemlig Advokat. Da Justitsministeren imidlertid ikke gerne saa det meget omfattende Spørgsmaal om Sagførervæsenets Ordning rejst paa nærværende Tidspunkt, men var villig til at tage det op til Overvejelse ved første Lejlighed, naar andre Ændringer i Retsplejeloven stilledes fra Ministerens Side, trak Forslagsstillerne under Hensyn til dette Tilsagn Forslaget tilbage, og man enedes om ogsaa at udskyde Spørgsmaalet om visse Sagføreres Ret til at betegne sig som Landsretssagførere, til Spørgsmaalet i sin Helhed blev optaget til Drøftelse.

Endvidere stillede *Pürschel* i Udvalget Forslag om en Bestemmelse, der for Forsvarerens Vedkommende opstillede en Regel svarende til det for Statsadvokaten i Retsplejelovens § 711 givne Paabud, saaledes at det klart blev fastslaaet, at *Forsvarerens Opgave er at medvirke til en retfærdig Afgørelse af Sagen*, ikke ensidigt at tilstræbe Frifindelse for enhver Pris